

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320010800
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2320010800.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci proti obžalovanej L. K., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej a prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 3.11.2021, č.k. 31T/71/2020-607, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.3.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovanej L. K., nar. XX.X.XXXX a prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta, rozsudkom zo dňa 3.11.2021, č.k. 31T/71/2020-607 rozhodol takto:

Podľa § 166 Trestného poriadku s poukazom na rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 31T/71/2020 - 508 zo dňa 9.12.2020 a uznesenie Krajského súdu Trnava č. k. 5To/21/2021 - 577 zo dňa 2.9.2021, ktorým bol zrušený výrok o treste a spôsobe jeho výkonu a výrok o ochrannom opatrení rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 31T/71/2020 - 508 zo dňa 9.12.2020 sa obžalovaná L. K. nar. XX.XX.XXXX v L., hlásený trvalý pobyt E. G. Z. XXX, okres Šaľa, t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu Leopoldov odsudzuje:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 43 Trestného zákona na ďalší trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na trest prepadnutia veci zaistených dňa 07.02.2020 pri domovej prehliadke v byte č. XX na L. XXXX/X v Z.:

- puzdro s obsahom 7 ks inzulínových striekačiek 0,5 ml u-7A, 1 ks zatavenej striekačky 20 ml s modrým piestom, 1 ks zatavenej striekačky 2 ml, 1 ks masť heparoid, 2 ks prázdne uzávery inzulínových striekačiek, 1 ks gumové škrtidlo, 1 ks malá sklenená nádoba, 1 ks sklenený flakón ,
- žlté plastové puzdro s nápisom „PROSPIKE SPENCER“ s obsahom 1 ks puzdro obsahujúce 6 ks injekčných ihliel, 2 ks špendlíkov s bielou hlavičkou a 28 ks inzulínových striekačiek,
- plastová fľaša Coca-Cola 1l naplnená nezisteným počtom inzulínových striekačiek,
- čierna taška 22x27 cm plná použitých inzulínových striekačiek,
- plastová nádoba - infúzia s nápisom NaCl 0,9 %, dopoly plná čirej tekutiny, s injekčnou ihlou na vrchu,
- 2 ks SIM karta Tesco mobile 8942104699, 892104699,
- váha,
- 3 ks nových umelohmotných striekačiek,
- zápisník s nápisom „záznam o počte použitých inzulínových striekačiek“,
- mobilný telefón Apple iPhone 5S biely v béžovo - čiernom obale.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona ukladá ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, počas trvania ochranného dohľadu ukladá obmedzenia a povinnosti:

- zákaz užívania omamných a psychotropných látok (drog) a narábania s nimi,
- príkaz zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaná, ako i prokurátor, obaja proti výroku o treste.

3. Obžalovaná odôvodnila svoje odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu, ako i sama, vlastným podaním.

4. Obžalovaná v odôvodnení odvolania uviedla (skrátene):

4.1. Odvolanie som podala najmä z dôvodu podstatných chýb konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzali, ďalej preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby, skutkové zistenia sú nejasné a neúplné a súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a najmä z dôvodu, že uložený trest je neprimeraný a nezákonný.

4.2. Na základe vykonaného dokazovania, predovšetkým na podklade výpovedí svedkov, mám za to, že nie je možné bez akýchkoľvek pochybností vysloviť záver, že som spáchala trestný čin tak, ako mi je kladený za vinu. Mám za to, že v danom prípade je spáchaný skutok podradený pod nesprávne zákonné ustanovenie. Rozporujem tú skutočnosť, že by som predávala omamné látky, že by som tieto predávala po dlhší čas, prípadne, že by som páchala predmetný skutok na viacerých osobách, teda namietam právnu kvalifikáciu môjho konania podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spojení s ustanoveniami § 138 písm. b) a písm. j) Tr. zák., teda „po dlhší čas“ a „na viacerých osobách“. V súvislosti s použitím kvalifikačného znaku po dlhší čas“ poukazujem na obsah výpovedí jednotlivých svedkov, z ktorých možno vyvodiť, že pokiaľ títo odo mňa mali omamné látky, tieto som im dala, teda nepredala. Mám za to, že v danom prípade neboli v konaní zadovážené žiadne relevantné dôkazy, ktoré by preukázali, že som drogy v období vymedzenom v obžalobe predávala. Taktiež poukazujem na to, že v danom prípade bola priamymi dôkazmi preukázaná len držba a užívanie omamných látok pre vlastnú potrebu. Vo vzťahu k predaju drog možno naopak konštatovať dôkaznú núdzu, nakoľko ako som už uviedla, výpovede vyslúchaných svedkov sú vo vzájomných rozporoch, tendenčné a z toho dôvodu nedôveryhodné. Trvám na tom, že v danom prípade nie je možné moje konanie subsumovať pod § 172 ods. 2 písm. a) a c) Tr. zák., zvlášť ak som mala omamné látky vo svojej držbe čisto pre vlastnú potrebu a v rozsahu, v akom takéto konanie možno zaradiť pod § 171 ods. 1 Tr. zák.

4.3. Prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní dňa 03.11.2021 rozhodol tak, že mi priznal výlučne priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., podľa ktorého priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený: súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. Vydaný rozsudok v danej veci nezodpovedá zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák., pričom vydaný trest je tiež neprimerane prísny, nakoľko mi nebola priznaná žiadna poľahčujúca okolnosť, napriek tomu, že súd mal prihliadnúť na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. 1) Tr. zák., podľa ktorej poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., podľa ktorej poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

4.4. Poukazujem na porušenie zásady ne bis in idem. Prvostupňový súd totiž pri výmere trestu prihliadol aj na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že páchatel bol už za trestný čin odsúdený. Okolnosť, že páchatel už bol za takýto čin odsúdený, je však v tomto prípade zároveň znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Použitie jednej a tej istej okolnosti na vyvodenie dvoch pre obvineného negatívnych dôsledkov pri rozhodovaní o vine a treste odporuje princípu spravodlivej konkurencie dvoch zákonných ustanovení, v zmysle ktorého platí, že prednosť má použitie určitej okolnosti ako zákonného znaku trestného činu (znaku základnej či kvalifikovanej skutkovej podstaty) pred iným jej použitím, napríklad i vo forme priťažujúcej okolnosti. V zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. je takéto duplicitné použitie neprípustné (R 45/1972, R 3/1999).

4.5. Za predpokladu, že súd by pri výmere trestu správne prihliadol na poľahčujúce okolnosti, mal konajúci súd v konečnom dôsledku správne ustáliť pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v pomere 2:0 (§ 36 písm. 1) Tr. zák. a § 36 písm. n) Tr. zák.). Pri aplikácii uvedeného pomeru by vyplývalo, že súd nemal zvyšovať dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o 1/3, ale naopak mal pri ukladaní trestu znížiť hornú hranicu základnej trestnej sadzby o 1/3. Z uvedeného vyplýva, že pri uložení trestu odňatia slobody v trvaní 12 rokov je nepochybné, že uložený trest súdom prvého stupňa je neprimerane prísny a nezákonný, o to väčšmi, pokiaľ malo byť moje konanie subsumované pod § 171 ods. 1 Tr. zák., kde je základná trestná sadzba stanovená v rozmedzí 0 až 3 roky.

4.6. Od počiatku trestného stíhania som plne spolupracovala s orgánmi činnými v trestnom konaní, priznala som sa k prechovávaniu omamných látok, ktoré boli u mňa zaistené pri domovej prehliadke dňa 07.02.2020 a svoje konanie som olutovala. Orgánom činným v trestnom konaní som bola nápomocná, poskytla im svoju plnú súčinnosť pri každom procesnom úkone a nijakým spôsobom som nemarila priebeh trestného konania. V neposlednom rade uvádzam, že som tiež napomáhala orgánom činným v trestnom konaní pri odhaľovaní ďalších osôb, ktoré sa podieľajú na drogovej trestnej činnosti v oblastiach Galanta, Sereď a Vinohrady, a to v súlade s mojím vyjadrením prezentovaným pri záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 15.06.2020. Napriek spolupráci a napomáhaniu orgánom činným v trestnom konaní tieto skutočnosti neboli zohľadnené tak pri podaní obžaloby, ako ani pri rozhodovaní o trvaní väzby po podaní obžaloby a ani pri vydaní rozsudku. Podieľala som sa na odhaľovaní ďalších osôb, ktorí sa podieľajú na drogovej kriminalite vo veľkom rozsahu, ktorí sú nebezpeční pre spoločnosť, pričom mám za to, že záujem spoločnosti na odhalení týchto páchatel'ov a nimi páchanej trestnej činnosti prevyšoval záujem na mojom trestnom stíhaní.

4.7. Zároveň mám za to, že uloženie trestu kratšieho trvania zabezpečí rovnakú funkciu, najmä po tom, ako som už úspešne absolvovala ústavné liečenie. Zároveň uvádzam, že uloženie vysokého trestu je vo vzťahu k mojej osobe nespravodlivé, najmä v porovnaní s trestami, ktoré sú ukladané skutočným predajcom drog. Keď je trest nespravodlivý, môže mať s väčšou určitosťou za následok skôr recidívne správanie ako skutočnú nápravu. Trest ma sledovať preventívny a resocializačný cieľ a má prispieť k náprave páchatel'a. Zároveň uvádzam, že mám maloletého syna, o ktorého výchovu a výživu by som sa chcela čo možno najskôr patrične starať a takto neprimerane vysoký trest by mi v tom bránil.

4.8. Vzhľadom na špecifické okolnosti daného prípadu a neprimeranú prísnosť ukladaného trestu som toho názoru, že na ochranu spoločnosti by bol dostatočný aj trest, ktorý by bol ukladaný pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V posudzovanej veci možno dospieť k záveru, že v danom prípade existujú okolnosti, ktoré odôvodňujú použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Podľa § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zák. platí, že pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako päť rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň desať rokov. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú, aby súd starostlivo a dôkladne zvážil ich povahu. Skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu, a na ktoré súd doposiaľ neprihliadal, sú najmä: - závery Znaleckého posudku č. 79/2019 zo dňa 14.09.2019, vypracovaného MUDr. Eduardom Višňovským, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a psychiatrická ambulancia. Znalec v týchto záveroch konštatoval, že z medicínskeho hľadiska som v danom čase bola závislá od psychoaktívnych látok, stimulácii, konkrétne metamfetamínu (pervitín). Závislosť modifikuje životný štýl obvinenej, spôsobuje prestavbu jej motivačnej štruktúry, kde na prvom mieste stojí potreba získania psychoaktívnej látky (ide o drogoцентриcké prežívanie). Závislosť ju obrala o potrebu napĺňania vyšších cieľov, oploštila a zúžila jej emočné prežívanie, depravovala ju. Z psychiatrického hľadiska aktuálne nie je pobyt obvinenej na slobode pre spoločnosť nebezpečný. Ide u nej však o neliečiteľnú, mnohoročnú drogovú závislosť s vnútrožilovým denno-denným podávaním metamfetamínu. Preto jej odporúčam uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, - uloženie a absolvovanie ústavného protitoxikomanického liečenia, ktoré som vykonala počas výkonu trestu odňatia slobody, pričom uvedené zabezpečilo adekvátnu, intenzívnu a cielenú liečbu mojej osobnosti. Aj keď si uvedomujem, že stavy, do ktorých som sa dostala užívaním omamných látok som si vyvolala vlastným pričinením, a teda konanie pod vplyvom drog nemožno automaticky ospravedlňovať ani zľahčovať, na druhej strane som toho názoru, že práve okolnosti spočívajúce v mojom psychickom stave, ktoré boli podmienené práve užívaním drog, je potrebné vyhodnotiť ako relevantné pri následnom rozhodovaní o adekvátnom a spravodlivom treste, - rodinné pomery, a to najmä skutočný záujem o výchovu a výživu môjho maloletého syna, ktorý je na mňa citovo i ekonomicky odkázaný. Otec môjho syna o tomto nejaví od počiatku žiaden záujem, nikdy sa nepodieľal na jeho výchove. Maloletý je aktuálne vo veku, kedy potrebuje oporu aspoň jedného z rodičov. Aj napriek tomu, že odkedy mi bola obmedzená osobná sloboda snažím sa byť v kontakte s mojím synom najviac ako mi je umožnené, uloženie 12 ročného trestu odňatia slobody môže mimoriadne narušiť naše vzájomné vzťahy. Ako vyplýva i zo základných zásad trestného konania, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, pričom som toho názoru, že konajúci súd sa neriadil týmito zásadami, keď mi uložil neprimerane prísny trest, ktorý mi zamedzí výchovu maloletého.

4.9. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/71/2020, zo dňa 03.11.2021 vo výroku o treste zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a/ až e/ Tr. por., a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol.

5. Prokurátor v odôvodnení odvolania uviedol (skrátene):

5.1. Súd v procese hodnotenia zadovážených dôkazov vo vzťahu k ukladaniu trestu obžalovanej dospel k záveru, že

- súbeh medzi skutkami, za ktoré bola obžalovaná odsúdená vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/182/2017 (v období od 01.03.2017 do 30.05.2017) a vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/51/2018 (od presne nezisteného času do 14.47 hod dňa 27.8.2017) a skutkom spáchaným v prejednávanej trestnej veci (od presne nezisteného mesiaca roku 2018 až do dňa 07.02.2020) bol prerušený dňa 17.4.2018 doručením Trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/182/2017 zo dňa 31.1.2018,

- súbeh medzi skutkom, za ktorý bola obžalovaná odsúdená vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/5/2019 (v období od 01.09.2018 do 31.10.2018) a skutkom spáchaným v prejednávanej trestnej veci (od presne nezisteného mesiaca roku 2018 až do dňa 07.02.2020) bol prerušený dňa 10.4.2019 doručením Trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/5/2019 zo dňa 22.1.2019,

- súbeh medzi skutkom, za ktorý bola obžalovaná odsúdená vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/7/2020 (10.05.2018) a skutkom spáchaným v prejednávanej trestnej veci (od presne nezisteného mesiaca roku 2018 až do dňa 07.02.2020) bol prerušený dňa 12.9.2018 vyhlásením rozsudku vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/51/2018 zo dňa 12.9.2018,

a preto obžalovanej nie je možné uložiť súhrnný trest, avšak vzhľadom k tomu, že obžalovanú súd odsudzuje za trestný čin, ktorý spáchala predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný (od 4.5.2021 do 4.11.2021 trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/7/2020 a následne má od 4.11.2021 do 4.11.2024 vykonať trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/51/2018) a ukladá jej trest rovnakého druhu (odňatie slobody), je potrebné obžalovanej uložiť trest odňatia slobody s prihliadnutím aj na § 43 Trestného zákona.

5.2. Okresný súd Galanta sa pri ukladaní trestu odklonil od právneho názoru odvolacieho súdu vyjadrenom v uznesení Krajského súdu Trnava č. k. 5To/21/2021-577 zo dňa 02.09.2021 (ďalej aj „rozhodnutie krajského súdu“). Krajský súd konštatoval, že v „odvolacom konaní vyšla najavo skutočnosť, ktorá odôvodňovala zrušenie rozsudku vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Dňa 16.03.2021 nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 09.09.2020, sp. zn. 31T/7/2020, ktorým bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody. Skutok, ktorá je predmetom tohto odvolacieho konania, spáchala obžalovaná v období, ktoré končí dňom 07.02.2020. Keďže rozhodnutie Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 31T/7/2020 bolo vyhlásené dňa 09.09.2020, prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu za oba zbiehajúce sa trestné činy, v zmysle ust. § 42 ods. 1 Trestného zákona. Preto bolo potrebné napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu.“ Podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku, súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

5.3. Závaznosť právneho názoru súdu vyššej inštancie, ktorý súd vyššej inštancie uviedol v zrušovacom rozhodnutí, spôsobuje, že súd nižšej inštancie je pri ďalšom rozhodovaní v danej veci týmto názorom viazaný. To znamená, že súd nižšej inštancie už nemá naďalej voľnú úvahu pri právnom posúdení skutkového stavu v danom spore a je povinný riadiť sa právnym posúdením súdu vyššej inštancie a na jeho základe vec rozhodnúť. Poukazujem pritom na dlhodobo uplatňovanú súdnu prax, že viazanosť súdu prvého stupňa právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle § 327 ods. 1 Trestného poriadku znamená povinnosť rešpektovať závery, ktoré učinil odvolací súd v otázkach hmotného aj procesného práva. Je potrebné podotknúť, že v tomto prípade hovoríme o kasačnej záväznosti zrušovacieho rozhodnutia krajského súdu, v zmysle ktorej je súd nižšej inštancie povinný bezvýhradne sa podriaďiť právnemu názoru súdu vyššej inštancie vyslovenému v zrušovacom rozhodnutí. Pri kasačnom rozhodnutí neexistuje pre súd nižšej inštancie priestor na akýkoľvek právny dialóg alebo úvahy o tom, či je záväzný právny názor správny, fundovaný alebo úplný.

5.4. Z vyššie uvedených dôvodov navrhujem, aby Krajský súd Trnava v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Galanta, č. k. 31T/71/2020-607 zo dňa 03.11.2021, a s poukazom na § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol vo veci rozsudkom.

6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

7. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali obžalovaná a prokurátor ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že obe odvolania nie sú dôvodné.

8. V prípade preskúmaného rozsudku okresného súdu zo dňa 3.11.2021, ide o rozsudok v tejto trestnej veci v poradí druhý, ktorým okresný súd rozhodol len v otázke trestu a spôsobe jeho výkonu. Vina obžalovanej bola ustálená rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 9.12.2020, č. k. 31T/71/2020 - 508, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 2.9.2021, č. k. 5To/21/2021 - 577. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 2.9.2021, č. k. 5To/21/2021 - 577, bolo zároveň rozhodnuté, že vec sa vracia okresnému súdu, aby znovu konal a rozhodol o vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vo výroku o ochrannom opatrení.

K odvolaniu obžalovanej

9. Časť odvolacích námietok obžalovanej, ktoré sú citované v odseku 4.2. tohto uznesenia, smerujú proti skutkovým zisteniam a právnej kvalifikácii žalovaného skutku, teda proti výroku o vine, ktorý však nadobudol právoplatnosť rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 9.12.2020, č. k. 31T/71/2020 - 508, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 2.9.2021, č. k. 5To/21/2021 - 577. Preto ich tunajší súd v tomto odvolacom konaní vecne neprejednal.

10. Ďalšie odvolacie námietky smerovali proti správnosti priznania poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (odsek 4.3. až 4.5. tohto uznesenia). Podľa obsahu sú tieto odvolacie námietky totožné s tými, ktoré obžalovaná uplatnila v poradí prvom odvolacom konaní, vyvolanom jej odvolaním proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 9.12.2020, č. k. 31T/71/2020-508. S týmito odvolacími námietkami, založenými na nesprávnom priznaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a uplatnení zásady ne bis in idem, sa tunajší súd vysporiadal už vo svojom predchádzajúcom uznesení zo dňa 2.9.2021, č. k. 5To/21/2021 - 577, konkrétne v odsekoch 37. až 39. Preto na túto časť svojho predchádzajúceho uznesenia odvolací súd iba odkazuje, bez potreby jeho opakovania.

11. Spolupráca obžalovanej s orgánmi činnými v trestnom konaní, ktorou mala napomáhať pri odhaľovaní inej drogovej trestnej činnosti, o ktorej v odvolaní hovorí obžalovaná, nebola premietnutá do podoby listinného dôkazu, ktorý by takúto spoluprácu preukazoval a na základe ktorého by bolo možné preveriť, či takáto spolupráca odôvodňuje požitie ustanovení § 39 ods. 2 písm. b), resp. písm. e) Trestného zákona.

12. Dôvody na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby, odvolací súd nezistil. Obžalovaná ich vidí v záveroch znaleckého dokazovania, ktoré konštatuje rozvinutú závislosť od psychoaktívnych látok a negatívnom dopade tejto závislosti na jej osobnosť. Poukazuje na to, že protitoxikomanické liečenie podstúpila vo výkone trestu odňatia slobody (zrejme v inej trestnej veci). Odvolací súd k tomu uvádza, že absolvovanie takéhoto ochranného liečenia, nemá zásadný vplyv na rozhodovanie o výške trestu. Opakom závislosti je trvalá abstinencia a „úspech“ vykonaného liečenia možno iba predpokladať, pretože abstinencia obžalovanej od návykových látok je podmienená jej trvalým a pevným rozhodnutím nepokračovať v ich užívaní. V neprospech obžalovanej svedčí recidíva drogovej trestnej činnosti, pre ktorú je aktuálne odsúdená. V tomto smere nie je vykonané

protitoxikomanické liečenie výnimočnou okolnosťou, ktorá by odôvodňovala postup podľa ustanovení § 39 ods. 1 Trestného zákona.

13. Obžalovaná sa ďalej dovoľáva potreby starostlivosti o maloleté dieťa, ktoré je na ňu citovo aj ekonomicky odkázané. Podľa názoru odvolacieho súdu sa v rozhodovaní súdu v tomto trestnom konaní stretávajú protichodné záujmy. Na jednej strane je to záujem matky, ale aj dieťaťa, na jeho riadnej výchove a na druhej strane legitímny záujem spoločnosti na ochrane ostatných občanov pred páchaním a vážnymi následkami páchania tzv. drogovej trestnej činnosti. Drogová trestná činnosť vážne postihuje nielen samotných užívateľov drogy, ale aj ich blízke osoby a vo veľkej miere má za následok aj páchanie ďalšej trestnej činnosti, napr. majetkového charakteru, ktorou užívatelia získavajú prostriedky potrebné na zabezpečovanie drogy. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi takejto závažnej trestnej činnosti má vysokú prioritu, ktorú nemôže potlačiť záujem obžalovanej ako matky, starať sa o svojho syna. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno s istotou povedať, či je v najlepšom záujme dieťaťa, aby jeho starostlivosť v celom rozsahu prevzala obžalovaná, ako osoba opakovane odsudzovaná za páchanie závažnej úmyselnej trestnej činnosti. Preto v tomto prípade nemožno snahu obžalovanej osobne zabezpečovať starostlivosť o jej syna, považovať za pomery páchatelia uvedené v ustanovení § 39 ods. 1 Trestného zákona, ktoré by odôvodňovali možnosť uloženia trestu mimoriadne zníženého pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

14. Výška uloženého trestu odňatia slobody je podľa názoru odvolacieho súdu správna. Prvostupňový súd zrozumiteľným spôsobom a zároveň obsahovo správne odôvodnil výšku uloženého trestu, preto odvolací súd na túto časť odôvodnenia napadnutého rozsudku iba odkazuje, bez potreby jej opakovania.

15. Rozhodnutie o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody, je rovnako správne a vychádza z toho, že sa týka obžalovanej ako páchatelky obzvlášť závažného zločinu, ktorá už v minulosti bola súdne trestaná.

16. S poukazom na vyššie uvedené zistenia, považuje tunajší súd odvolanie obžalovanej v celom rozsahu za nedôvodné.

K odvolaniu prokurátora

17. Odvolanie prokurátora je založené na názore, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste napadnutým rozsudkom, postupoval v rozpore s ustanovením § 327 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil. Rozhodnutie prvostupňového súdu o uložení trestu, ktorý nie je súhrnný (podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona), považuje prokurátor za nerešpektovanie právneho názoru odvolacieho súdu, ktorý vyslovil odvolací súd vo svojom uznesení zo dňa 2.9.2021, č. k. 5To/21/2021 - 577.

18. V skutočnosti však odvolací súd vo svojom uznesení, citovanom v predchádzajúcom odseku, vyslovil úvahu o možnosti uloženia súhrnného trestu, vo vzťahu k rozhodnutiu Okresného súdu Galanta vydanom v konaní vedenom pod spisovou značkou 31T/7/2020 a to vzhľadom na čas vyhlásenia rozhodnutia. Odvolací súd uložil prvostupňovému súdu povinnosť doplniť dokazovanie, ktoré sa vzťahuje k možnosti uloženia súhrnného trestu a znovu rozhodnúť o treste pre obžalovanú. Prvostupňový súd tak urobil, doplnil dokazovanie oboznámením skôr právoplatných trestných vecí obžalovanej a dospel k záveru, že na uloženie súhrnného trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné podmienky.

19. Odvolací súd teda nevyslovil právny názor, ktorý by bol pre prvostupňový súd záväzný a ktorým by konštatoval potrebu ukladať súhrnný trest. Preto prvostupňový súd nepostupoval v rozpore s ustanovením § 327 ods. 1 Trestného poriadku, keď obžalovanej neuložil súhrnný trest odňatia slobody. Odvolanie prokurátora preto rovnako nie je dôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.